

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE

Secretariat General: 13, Place Albert I – B 6530 THUIN (Belgie)

F.C.I.-Standard č. 257 / 16.06.1999 / GB

SHIBA-INU

(Shiba)

ZEMĚ PŮVODU: Japonsko

DATUM PUBLIKACE ORIGINÁLNÍHO PLATNÉHO STANDARDU: 15.06.1992

POUŽITÍ: Lovecký pes pro lov ptáků a malých zvířat. Společenský pes.

ZAŘAZENÍ PODLE F.C.I.:

Skupina 5	špicové a primitivní plemena
Sekce 5	asijské špicové a příbuzná plemena
Bez zkoušky z výkonu.	

KRÁTKÉ HISTORICKÉ SHRNUÍ: shiba-inu je původním japonským plemenem již od dávných dob. Slovo „shiba“ znamená „malý“, „malý pes“. Původním areálem shiby byly hornaté oblasti proti Japonskému moři a shiba byla užívána jako lovecký pes pro lov malých zvířat a ptáků. V plemeni se projevovaly malé rozdíly podle jednotlivých oblastí, kde byly shiby chovány. Když byli v období let 1868-1912 dováženi z Anglie angličtí setři a pointři, lov se stal v Japonsku sportem a křížení těchto anglických plemen se shibami bylo obvyklé. Čistokrevné shiby začaly být vzácné, takže v letech 1912-1926 se čistokrevné shiby omezené jen na tyto oblasti téměř přestaly vyskytovat. Lovci a další zainteresované osoby se o záchranu čistokrevných shib začali zajímat kolem roku 1928, a záchrana omezeného počtu čistých krevních linií tak začala. Standard plemene byl unifikován v roce 1934. V roce 1937 byla shiba prohlášena za „národní památku“, a poté bylo plemeno chováno a šlechtěno až do podoby vynikajícího plemene, jak jej známe dnes.

CELKOVÝ VZHLED: malý pes, dobře vyvážený, s dobrou kostrou a dobře vyvinutým osvalením. Silná konstituce. Pohyb rychlý, volný a krásný.

DŮLEŽITÉ POMĚRY: poměr kohoutkové výšky k délce těla je 10 : 11.

POVAHA / TEMPERAMENT: věrný, učenlivý, rozumný, velmi pozorný.

HLAVA:

MOZKOVNA:

Lebka: široké čelo.

Stop: dobře patrný, se slabou rýhou.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nos: žádoucí je černá barva nosní houby. Nosní hřbet je rovný.

Tlama: středně silná, zužující se.

Pysky: těsně přiléhající.

Čelisti/Zuby: silné zuby, nůžkový skus.

Líce: dobře vyvinuté.

Oči: poměrně malé, trojúhelníkové, tmavě hnědé. Vnější koutky očí jsou lehce zvednuté.

Uši: poměrně malé, trojúhelníkové, maličko nakloněné vpřed, pevně vztyčené.

KRK: silný, mohutnější, v dobré rovnováze s hlavou i tělem.

TRUP:

Hřbet: rovný a silný.

Bedra: široká a osvalená.

Hrudník: hluboký, žebra středně vyklenutá.

Spodní linie: dobře vtažené břicho.

OCAS: vysoko nasazený, silný, nesen silně zatočený nebo v srpovitém oblouku nad hřbetem. Pokud je natažen, špička dosahuje téměř k hlezňům.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY: při pohledu zředu jsou hrudní končetiny rovné.

Rameno: ramenní lopatka mírně strmá

Loket: těsně přiléhající k trupu.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Stehna: dlouhá.

Bérce: krátké, ale dobře vyvinuté.

Hlezna: silná a pevná.

TLAPKY: prsty těsně uzavřené a dobře klenuté. Polštářky tvrdé a pružné. Drápky tvrdé a žádoucí je tmavá barva.

POHYB: lehký a čilý.

OSRSTĚNÍ:

SRST: krycí srst je hrubá a rovná, podsada měkká a hustá. Srst na ocasu je maličko delší a odstávající.

BARVA: červená, černá s pálením, sezamová, černě sezamová, červeně sezamová.

Popis sezamové barvy:

- sezamová: rovnoměrná směs bílých a černých chlupů.
- černě sezamová: více černých než bílých chlupů.
- červeně sezamová: základní barvou srsti je červená, je smíchána s černými chlupy.

Všechny výše zmíněné barevné rázy musí mít „urajiro“.

Urajiro: bělavá srst na stranách tlamy a na lících, na spodní straně čelisti a krku, na hrudníku a břichu, na spodní straně ocasu a na vnitřní straně končetin.

VÝŠKA:

Výška v kohoutku: Psi: 40 cm.

Feny: 37 cm.

Tolerance $\pm 1,5$ cm.

VADY: jakákoliv odchylka od výše uvedených znaků má být považována za vadu a vážnost, s níž je vada posuzována, má být v přímém poměru k jejímu stupni.

- psi vykazující samičí typ, feny vykazující samčí typ.
- předkus nebo podkus.
- chybí více zubů.
- plachost.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- uši nejsou vztyčené.
- svěšený ocas nebo krátký ocas.

Pozn.: Psi (samci) musí mít dvě zjevně normálně vyvinutá varlata, plně sestouplá v šourku.